

Προς στήριξη των αξιώσεών της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 7, παράγραφος 4, του κανονισμού 1258/99⁽¹⁾, καθόσον δεν απέδειξε την ύπαρξη παραβάσεως, από τη Γαλλική Κυβέρνηση, των κοινοτικών κανόνων σχετικά με τον υπολογισμό της ενισχύσεως στην αναδιάρθρωση και στη μετατροπή των αμπελώνων ούτε την ύπαρξη ζημίας που προξένησε στον κοινοτικό προϋπολογισμό η επιλεγείσα από τη Γαλλική Κυβέρνηση μέθοδος υπολογισμού.

Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα αντλείται από την ύπαρξη ανεπαρκούς αιτιολογίας, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση δεν διευκρινίζει τους κανόνες τους οποίους η Επιτροπή σκόπευε να εφαρμόσει επί των εκτάσεων που δεν είχαν φυτευθεί και οι οποίοι μπορούσαν να ληφθούν υπόψη κατά τον υπολογισμό της ενισχύσεως ούτε δικαιολογεί σαφώς την εφαρμογή δημοσιονομικής διορθώσεως ποσοστού 10 % επί των ποσών των ενισχύσεων στην αναδιάρθρωση και στη μετατροπή των αμπελώνων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί χρηματοδότησεως της κοινής γεωργικής πολιτικής, ΕΕ L 160 της 26/6/1999, σ. 103-112.

Προσφυγή S Giant (China) κατά του Συμβουλίου που ασκήθηκε στις 5 Οκτωβρίου 2005

(Υπόθεση T-372/05)

(2005/C 315/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: S Giant (Chine) Co. Ltd (Kunshan, Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας) [εκπρόσωπος: ο δικηγόρος P. De Baere]

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα της προσφεύγουσας

— ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 1095/2005⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2005, για την επιβολή οριστικού δασμού στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Βιετνάμ και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1524/2000 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 183, σ. 1), στο μέτρο που με τον κανονισμό αυτό απορρίπτεται το αίτημα της προσφεύγουσας σχετικά με την αναγνώριση σ' αυτήν του καθεστώτος εταιρίας δρώσας υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς, και τούτο κατά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 5, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του κανονισμού του Συμβουλίου 384/96 (ο βασικός κανονισμός), παραβιάζεται το άρθρο 110, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, στο μέτρο που με αυτόν απορρίπτεται το αίτημα της προσφεύγουσας περί μη εκπτώσεως του

δασμού αντιντάμπινγκ από την κατασκευασμένη τιμή εξαγωγής και παραβιάζεται το άρθρο 253 ΕΚ, στο μέτρο που στον εν λόγω κανονισμό δεν αναφέρεται η αιτιολογία·

— καταδίκη του Συμβουλίου στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα είναι μία εταιρία περιορισμένης ευθύνης του κινέζικου δικαίου της οποίας κύρια δραστηριότητα είναι η κατασκευή ποδηλάτων και εξαρτημάτων αυτών προς εξαγωγή στην Κοινότητα. Εφόσον τα εν λόγω μέτρα την αφορούσαν, η προσφεύγουσα υπέβαλε στην Επιτροπή αίτημα με το οποίο ζητούσε να της αναγνωριστεί το καθεστώς εταιρίας δρώσας υπό συνθήκες της οικονομίας της αγοράς. Η προσφεύγουσα υπέβαλε επίσης ερωτηματολόγια αντιντάμπινγκ και αντήλλαξε με την Επιτροπή αλληλογραφία σχετικά με διάφορα ζητήματα.

Η προσφεύγουσα βάλλει τώρα κατά του εν λόγω κανονισμού, πρώτον, στο μέτρο που με αυτόν απορρίφθηκε το αίτημά της για αναγνώριση σ' αυτήν του καθεστώτος εταιρίας δρώσας υπό συνθήκες της οικονομίας της αγοράς. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, το αίτημά της απορρίφθηκε το αίτημά της για αναγνώριση καθεστώτος εταιρίας δρώσας υπό συνθήκες της οικονομίας της αγοράς. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, το αίτημά της απορρίφθηκε με την αιτιολογία ότι οι αποφάσεις της σχετικά με τις τιμές πωλήσεως και τις ποσότητες ελήφθησαν χωρίς να ληφθούν υπόψη οι ενδείξεις της αγοράς και χωρίς ουσιώδη ανάμιξη του κράτους. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού έπρεπε να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι έπρεπε να της αναγνωριστεί το καθεστώς εταιρίας της οικονομίας της αγοράς, εφόσον υφίστανται εν προκειμένω οι προϋποθέσεις της οικονομίας της αγοράς παρά την ύπαρξη εθνικής νομοθεσίας ή μηχανισμών μη συμφώνων προς αυτούς που ισχύουν στις οικονομίες της αγοράς. Στο μέτρο που με τον κανονισμό δεν λαμβάνεται υπόψη η ιδιαίτερη περίπτωση της, η προσφεύγουσα φρονεί ότι υπήρξε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως συνεπαγόμενη παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ'. Στην ίδια αυτή αλληλουχία, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ, στο μέτρο που στον προσβαλλόμενο κανονισμό δεν εκτίθενται οι λόγοι της απορρίψεως του αιτήματός της για αναγνώριση του καθεστώτος εταιρίας της οικονομίας της αγοράς.

Η προσφεύγουσα αμφισβητεί επίσης την απόρριψη του αιτήματός της κατά το οποίο το ποσό του δασμού αντιντάμπινγκ δεν έπρεπε να αφαιρεθεί από την κατασκευασμένη τιμή εξαγωγής, εφόσον πρόκειται για κόστος μεταξύ της εισαγωγής και της μεταπωλήσεως, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού. Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε νομική πλάνη, στο μέτρο που θεώρησε ότι δεν υπήρξε καμιά κινητικότητα στις τιμές μεταπωλήσεως και στις τιμές μεταγενέστερης μεταπωλήσεως σε σχέση με τις τιμές εξαγωγής της προσφεύγουσας που είχαν προς τούτο οριστεί σε προηγούμενες έρευνες. Επιπλέον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι το άρθρο 11, παράγραφος 10, ουδόλως απαιτεί την εκτίμηση αυτής της κινητικότητας σε αναφορά με τιμές εξαγωγής που είχαν οριστεί σε προηγούμενες έρευνες.

⁽¹⁾ ΕΕ L 183, σ. 1